

Natuurlijk Leren bij De Vallei.

Waarom? Daarom!

Interviews met ouders,
leerlingen en een
leerkracht van De Vallei.

In deze brochure maakt u kennis met een aantal ouders, een leerkracht en een tweetal kinderen die u graag wat meer vertellen over hun ervaringen met onze bijzondere school.

De Vallei, regionale basis- school voor Natuurlijk Leren

De Vallei is een regionale basisschool die werkt met een unieke en vernieuwende leer methode: de Natuurlijk Leren methode. Deze methode gaat er vanuit dat elk kind uniek is en dat een kind het beste en prettigste leert op de manier en in het tempo dat bij hem/haar past.

Onze school heeft daarom geen klassen met standaard lesprogramma's. We werken met de aanleg, interesse, behoefte en ontwikkelingsfase van elk kind. Het leren gebeurt op allerlei manieren. Van het leren uit een boek tot meer praktische manieren om kennis op te doen.

Ouders zijn sterk betrokken bij het leerproces van hun kind. Basisschool De Vallei boekt met deze Natuurlijk Lerenmethode uitstekende resultaten.

De school is gevestigd in de oude Ursula school te Renkum. De kinderen die bij ons op school zitten komen uit Renkum maar ook uit de omliggende gemeenten. De Vallei is dan ook een regionale basisschool.

Bent u geïnteresseerd in onze school? U kunt altijd telefonisch een afspraak maken om op de school te komen kijken. Op onze website staat meer informatie over onze school. Ook kunt u daar de data vinden van de open dagen.

Kijk op: www.basisschooldevallei.nl.

Maaïke van Mourik

directeur van basisschool De Vallei
juni 2009

Onze zoon Mika (tien jaar) heeft een motorische handicap en is volledig rolstoelafhankelijk. Sinds drie jaar zit hij op basisschool De Vallei in Renkum.

Op De Vallei heeft Mika geleerd zelfstandig te leren.

Hij gaat zijn eigen, persoonlijke leerweg. Hij heeft het gevoel gekregen dat hij een individu is en heeft geleerd voor zichzelf te denken en te beslissen. Mika heeft vanuit zichzelf leren lezen en rekenen, gewoon doordat hij daarvoor de ruimte kreeg van de school en van ons als ouders. Het is een samenwerking.

Eric:
“Op basisschool De Vallei loopt een kind nooit voor of achter.”

Op basisschool De Vallei gaat het er niet om in de pas te lopen met gemiddelden, zoals in het reguliere systeem. Er wordt van alles geleerd, maar er zijn geen groepen en alle leeftijden zitten in één mix. Op basisschool De Vallei loopt een kind nooit voor of achter; het kind leert hier precies datgene wat het verlangt en aankan. Dit vinden wij de grote kracht van dit onderwijs en inmiddels zit ook onze jongere zoon (vier jaar) bij zijn broer op school.

De school staat met zijn onderwijsvorm middenin de samenleving. De kinderen leren daardoor geleidelijk hoe die samenleving is, hoe zij daarin kunnen staan en hoe zij die willen helpen vormen. Eén manier waarop de kinderen dit doen en ervaren, is door minstens eenmaal per maand een museum of andere instelling te bezoeken die zij zelf uitkiezen. Wij merken dat onze kinderen daar heel veel plezier aan beleven en thuis enthousiast vertellen wat ze daar hebben gezien.

Het leren gaat op deze school heel natuurlijk, zonder dwang maar niet minder snel. Integendeel, vind ik. Een leermoment is bijvoorbeeld dat Mika de rekentafel heeft geleerd via de tafelkaart die op school aan de muur hangt. Die tafelkaart was hem op een gegeven moment opgevallen en hij begon gewoon te kijken wat erop stond. Zo leerde hij de tafels omdat hij er aan toe was. Door deze vrijheden en mogelijkheden op school leert Mika zonder dwang van een klassikaal systeem dat hem zou frustreren.

Hij leert zonder tegenzin, en altijd op het moment en op de manier die hem past. Daardoor gaat het leren vaak heel snel en is alles heel ontspannen.

Onze jongste zoon Praeben, die vier jaar is, heeft leren schrijven via het toetsenbord. Wij kwamen hier achter toen hij een e-mail wilde versturen die volstond met letters die hij kon opnoemen. Drie maanden later kon hij zijn eigen naam en het alfabet schrijven, omdat hij het gewoon heel leuk vond. Hij lachte bij iedere letter die hij erbij leerde, omdat hij trots op zichzelf was.

Alle kinderen op deze school hebben met elkaar te maken. Ze kunnen dan ook goed overleggen, samenwerken en problemen met elkaar oplossen. Tegelijkertijd zijn ze ook echte individuen, omdat ze daartoe de vrijheid krijgen. Wij zien hoe al deze kinderen op hun eigen manier hun leerweg volgen en vormgeven. Daarom geloven wij dat ieder kind dit kan, op zijn eigen manier, met plezier.

Mika wil over een poosje naar het vwo, om vervolgens voor historicus te gaan studeren. Hij hoopt dat De Vallei tegen die tijd ook middelbaar onderwijs biedt. Hij ziet de persoonlijke vrijheid in leren als het grote pluspunt dat hij nodig heeft om het vwo diploma te halen.

Eric van Voorst, Arnhem
verzorgende
vader van twee kinderen op
basisschool De Vallei

Mijn oudste dochter, Mae, is nu negen. Ze heeft eerst vier jaar op een andere basisschool gezeten. In het tweede en derde jaar merkten mijn man en ik dat Mae geleidelijk steeds meer gespannen werd rondom het schoolgaan. Het gebeurde uiteindelijk regelmatig dat ze huilend thuiskwam of 's ochtends niet naar school wilde. Uit haar verhaal maakten we op dat ze regelmatig vastliep in de werkopdrachten die ze van haar lerares kreeg. Het bleek dat Mae de meeste werkopdrachten wel aankon, maar er niet altijd klaar voor was op het moment dat de lerares dat wilde zien.

Jackie:
“Zonder dat het schools is, leren ze voortdurend.”

Ook kon ze er niet tegen dat er altijd een lijst in de klas hing waar op stond welke kinderen met rekenen bovengemiddeld scoorden en welke ondergemiddeld. Dat hielp Mae niet. Het bedrukte haar en maakte haar onzeker waardoor de resultaten verder achterbleven. Mae kon maar niet begrijpen waarom de lerares niet beter rekening hield met haar.

We begrepen dat Mae gewoon wat meer vrijheid en wat meer begrip nodig had: het juiste ding op het juiste moment mogen doen.

Op de school waar Mae toen zat, moest ieder kind in de klas op hetzelfde moment hetzelfde laten zien en daar viel niets aan te veranderen. Ik vond het vreselijk om Mae steeds verdrietiger te zien worden. En ik begon ook in te zien dat Mae zich daardoor niet zo zou kunnen ontwikkelen als misschien mogelijk was.

Sinds twee jaar zit mijn dochter op basisschool De Vallei. Haar jongere broertje en zusje trouwens ook. In eerste instantie moest Mae wel wennen. Ze heeft bijvoorbeeld echt moeten leren om zelf haar schooldag in vrijheid te vullen. Met de leerkrachten heb ik haar daarin gesteund. Na enkele weken begon ze steeds beter haar eigen ideeën en activiteiten te bedenken en te doen; ze begon weer plezier in school te krijgen.

Ik vroeg me in het begin af wat er van het leren terecht zou komen. Dat was mijn les. Nu Mae haar vrijheid binnen school weet te gebruiken, is ze met veel leuke dingen bezig waar ze echt plezier aan beleeft. Bij de jongere twee is dat net zo. Zonder dat het schools is, leren ze voortdurend. De manier van leren is anders en ook de momenten, maar evengoed leren ze continu.

Ik heb gezien dat Mae steeds beter ging rekenen door te koken.

En ik zie dat ze voortdurend haar lezen en schrijven verbetert, simpelweg omdat ze het nodig heeft om informatie op te zoeken en dingen te noteren. En verder leren mijn en alle andere kinderen op deze school veel dingen op het sociale vlak. Dat komt, denk ik, door de leeftijdsmix en door de bewegingsvrijheid die de kinderen hebben. Daardoor hebben ze veel onderling contact en hebben ze de uitdaging om met elkaar rekening te houden. Dat doen ze door samen te werken, voor zichzelf op te komen, hulp te vragen en met elkaar de regels op te stellen. Het is echt vrijheid in verbondenheid.

Jackie Boogerd, Renkum
moeder van drie kinderen op
basisschool De Vallei

Mijn dochter Famke van zeven gaat nu sinds vier maanden naar basisschool De Vallei. Het ging niet goed met haar in groep drie van haar vorige school. Ze kreeg steeds onvoldoendes in rekenen. Tegelijkertijd zagen de juf en wij als ouders dat Famke bijzonder zelf-expressief was; ze wilde graag bezig zijn met dingen creëren vanuit zichzelf. De juf van die school erkende dat Famke daar veel meer ruimte voor nodig had dan de school kon bieden. Famke liep daardoor steeds meer vast. Ze was zenuwachtig, had faalangst, kon makkelijk dichtslaan en thuis had ze huilbuien.

Anja:
“Famke is weer ontspannen en heeft geen huilbuien meer.”

Met haar juf waren we het eens dat dit voor Famke teveel stress en spanning bracht en dat het anders moest. Mijn man kende iemand die een kind had op basisschool De Vallei in Renkum. We spraken met hem en verdiepten ons er verder in. We kregen er een goed gevoel over en hebben de overstap gemaakt.

Famke moest een paar weken wennen. Eerst verveelde ze zich. Ze moest aansluiting vinden bij de totaal andere manier van een schooldag invullen en vooral dat ze dat zelf ter hand moest nemen. Haar eigen leercapaciteiten en -voorkeuren moesten immers het nieuwe uitgangspunt worden. Het team leerkrachten heeft dat goed met haar opgelost door Famke de tijd te geven om zelf aan het roer te gaan staan. Na twee weken ging dat helemaal goed.

Nu, na vier maanden, is Famke's stemming een stuk opgeruimder. Ze zit duidelijk beter in haar vel. Voorheen had ze last van nachtmerries en bedplassen, dat is nu weg. Ik vind haar weer ontspannen en ze heeft geen huilbuien meer.

Laatst had ze een week vakantie. Na twee dagen zei ze dat ze het liefst weer naar school zou gaan,

die vakantie hoefde niet zo nodig. Dat vond ik heel bijzonder en het geeft me veel vertrouwen in de toekomst.

Anja van Rennes, Wageningen
kunstschilderes
moeder van één kind op basisschool De Vallei

Ruben, nu zeven jaar, wist al vóór zijn vierde verjaardag dat hij niet naar zomaar een school wilde, maar juist naar een school zoals deze. We hebben hem op verschillende scholen laten proefdraaien en hij koos vol overtuiging voor de school waarvan wij zelf al aanvoelden dat het hem zou aanspreken: Basisschool De Vallei in Renkum.

Richard:
“Ruben’s ontwikkeling kan ik online volgen. En hij doet het uitstekend.”

Toen Ruben nog op de peuterspeelzaal zat, viel het ons al op hoe groot de invloed van de juf is. Ruben’s groep werd om en om geleid door twee juffen die een duobaan met elkaar deelden. Beide juffen waren aardig en betrokken bij hun vak, maar er was duidelijk een verschil in hun houding en hoe dat doorwerkte bij de kinderen. Juf 1 gaf ruimte aan verschillende behoeften en stemmingen. De kinderen hadden het naar hun zin. Ze werkten enthousiast aan hun werkjes en speelden sociaal met elkaar. Juf 2 stelde niet de kinderen centraal, maar probeerde haar dagprogramma af te werken. Ze was soms net een machine. Ze reageerde corrigerend op alles wat de voortgang dreigde te belemmeren. Met haar in de klas waren de meeste kinderen meer gesloten, hadden ze onderling meer ruzie en sommigen huilden vaker dan bij de andere juf.

In die tijd las ik in een tijdschrift een artikel waarin vernieuwende onderwijstypen werden beschreven en vergeleken. Ik ging kennismaken met de mensen die bezig waren zo’n vernieuwende school op te richten in Renkum, wat uiteindelijk Basisschool De Vallei in Renkum is geworden. De oprichters kozen voor de Natuurlijk Leren methode die zich op scholen in Engeland en in de V.S. al bewezen had. Deze keuze is heel goed uitgekapt, mede door de aandachtige en menselijke manier waarop het team van leerkrachten het uitvoert. Ook is door deze keuze de bekostiging door het Rijk mogelijk geworden, zodat men op een veel lager schoolgeld per kind uitkwam.

Ik heb de leerkrachten vanaf het begin af aan ervaren als warme en betrokken mensen die iets heel bijzonders kunnen. Ze hebben Ruben geholpen zijn eigen weg op school te vinden en voor zichzelf de leerstructuur te vormen die hij wenst.

De leerkrachten hielpen niet door voor hem te denken en te kiezen, maar door er steunend, luisterend en adviserend voor hem te zijn als hij daar behoefte aan had.

Deze teamleden zijn schitterende mensen; zij zien de kinderen als gelijkwaardig en ze geven hen op de eerste plaats hun vertrouwen en vriendschap. Daardoor is al het verdere mogelijk.

Ruben’s ontwikkeling kan ik van maand tot maand volgen via het online Leerlingvolgsysteem. Het volgsysteem is binnen de school ontwikkeld en inmiddels landelijk in de belangstelling bij veel andere scholen. Ruben’s kennisvakken, vaardigheden en overige ontwikkelgebieden kan ik samengevat of gedetailleerd in beeld zetten, zodat zijn leerlijnen zichtbaar zijn. Wat ik daar zie geeft mij het vertrouwen dat Ruben het ook objectief gezien goed doet. Uitstekend zelfs. Dat zo iets mogelijk is, zonder enige leerdwang, vind ik nog steeds logisch en een revolutie tegelijk.

Richard Peters, Veenendaal
ondernemer, business coach
vader van één kind op basisschool De Vallei

Mijn kinderen zijn Fleur (4) en Joppe (6). Ze zitten sinds vier weken op basisschool De Vallei in Renkum. Dat is dus nog kort, maar toch wil ik er hier graag over vertellen. Dat komt ook omdat ik zie hoe goed het mijn kinderen gaat.

De aanleiding om te kiezen voor deze basisschool was onze Joppe. We merkten een poosje terug, halverwege groep 3 op zijn vorige school, dat het onderwijs niet aansloot bij zijn belevingswereld. Dat is nog zacht gezegd, want het liep bij Joppe behoorlijk hoog op. Joppe is relatief snel van geest, hij schakelt snel naar andere onderwerpen, en daarvoor was geen ruimte in het systeem van de school waar hij op zat.

Ankie:
“We wonen 20 minuten rijden van deze mooie school, maar we hebben het er graag voor over.”

Hij toonde steeds meer zijn frustratie in de vorm van driftbuien, gillen en krijsen. Joppe had bijna geen vriendjes, werd vrijwel nooit uitgenodigd op verjaardagspartijtjes en hij had bijna geen speelafspraken met andere kinderen.

Juist omdat ik zelf jarenlang leerkracht in het basisonderwijs was geweest, besepte ik steeds meer dat dit duidelijk een probleem van het klassieke schoolsysteem is. Het biedt kinderen niet de ruimte om iets nieuws op te pakken zodra ze met het voorgaande klaar zijn. Ik begreep ook steeds beter dat Joppe helemaal geen uitzondering is. Na een kennismaking met het team van basisschool De Vallei waren we er snel uit. Voor Joppe was het in de afgelopen vier weken wel even flink een knop omzetten. In plaats van steeds instructies op te volgen, moet hij nu gaan voelen en kiezen vanuit zijn hart hoe hij zijn schooldag in gaat vullen. We merkten aan zijn gedrag dat hij dit een moeilijke overgang vond, maar hij bloeit op, zowel in de leervakken als in het spelend leren.

Joppe wordt gehoord in wat hij wil doen en mag gewoon zijn zoals hij is.

De teamleden dragen deze aanpak en samen met de kinderen zorgen ze dat het allemaal werkt en dat het ook leuk is.

Fleur heeft 3 maanden regulier onderwijs gehad, maar trok zich daar helemaal terug in haar fantasiewereld. De leraren vonden haar onbereikbaar. Thuis hadden we dat nog nooit van haar gezien. Ze kan heel goed aangeven wat ze wel en niet wil, maar op school was daar geen ruimte voor. Nu Fleur, net als haar

broertje, een aantal weken op De Vallei zit, zien we goede veranderingen voor haar en groeit ons vertrouwen in deze keuze steeds verder. Fleur is van begin af aan graag naar haar nieuwe basisschool gegaan. Ze leeft zich helemaal uit en heeft vaak aan een halve schooldag genoeg om een ‘volle’ dag te hebben.

Fleur praat en speelt weer en trekt zich niet meer zoveel terug in die fantasiewereld waarin ze onbereikbaar was.

Een grote kracht van deze school vind ik het team van leerkrachten, ook wel begeleiders genoemd. In hun contact met de kinderen kijken en spreken ze echt van mens tot mens. De mogelijkheden en interesses van het kind staan centraal en dat werkt heel mooi. Ik merk dat ze wel degelijk ook de leerdoelen in het hoofd hebben, maar ze vinden een weg om deze vanuit het kind te benaderen en daarom is een dwingend leersysteem, waarin alles op tijd en plaats is vastgelegd, overbodig. Als ik nog eens terugkeer in mijn beroep van leerkracht dan zal ik dat op een school als deze willen zijn.

Wij wonen 20 minuten rijden van deze mooie school. Dat is bepaald niet naast de deur, maar gezien het verschildat dit maakt, en de belofte voor de toekomst, hebben wij het er graag voor over.

Ankie Boeve, Bommel
oud-leerkracht basisonderwijs
moeder van twee kinderen op basisschool De Vallei

Mijn zoon Xavier was 8 toen hij op basisschool De Vallei in Renkum kwam, dat is nu negen maanden geleden. Op zijn vorige basisschool is met man en macht gewerkt aan zijn dyslexie. Het gekke was dat dit alles hem niet verder heeft geholpen.

**Marlies:
“Mijn kinderen
ontwikkelen nu al
wat ze later nodig
hebben om hun eigen
keuzes te maken.”**

“Mijn zoon Xavier was 8 toen hij op basisschool De Vallei in Renkum kwam, dat is nu negen maanden geleden. Op zijn vorige basisschool is met man en macht gewerkt aan zijn dyslexie. Het gekke was dat dit alles hem niet verder heeft geholpen.

Hij ging wel goedgemutst naar school, maar aan zijn nagelbijten zag ik dat hij gespannen was.

Toen kregen we van die school het advies om een andere vorm van onderwijs te proberen. Speciaal basisonderwijs werd genoemd als mogelijke oplossing, maar als ouders geloofden wij niet dat Xavier daar thuishoorde.

Een school voor Natuurlijk Leren had al eens op ons lijstje gestaan toen ons eerste kind vier jaar was geworden. Nu kwam dit idee opnieuw op. We gingen met ouders praten die één of meer kinderen op de regionale basisschool De Vallei in Renkum hadden. We hoorden dat deze school groeit en inmiddels ook wordt bekostigd door het Rijk, wat het voor ouders financieel aantrekkelijker maakt. Daarnaast las ik alles wat ik kon vinden over het onderwijsconcept Natuurlijk Leren. Ik was verrast dat dit schoolsysteem al meer dan 35 jaar met succes in Amerika en Groot-Brittannië wordt toegepast. Na een goed gesprek met het schoolhoofd besloten we deze weg in te gaan.

En ik moet zeggen: het is een gouden beslissing geweest.

Nu, na negen maanden, zie ik hoe Xavier zich verder ontwikkelt. Hij leert, helemaal op de manier zoals hij dat nodig heeft, en ik zie dat hij het gewoon gaat klaren. Hij zit ook lekker in zijn vel en bijt geen nagels meer.

Mijn kinderen, die alle drie op basisschool De Vallei zitten, laten iedere dag weer zien dat we kunnen vertrouwen op de aangeboren leergierigheid van onze kinderen. Ik heb mijn oude ideeën over onderwijs dan ook herzien. Ik weet nu dat er qua leren veel meer mogelijk is dan hoe ik zelf vroeg op school heb geleerd. Ook ik ben dyslectisch, en ik heb dat uiteindelijk na vele jaren kunnen overwinnen en een universitaire studie afgerond. Ik heb het vertrouwen dat ook Xavier hierin zijn weg zal vinden.

Ik ben blij dat mijn kinderen nu al ontwikkelen wat ze later nodig hebben om eigen keuzes te maken in leven en werken: ze krijgen een goed zelfbeeld, ze leven hun eigen droom en niet die van iemand anders, ze stellen doelen, gebruiken hun eigen kracht en werken samen met anderen.

Marlies Hallingse, Wageningen
beleidsadviseur openbare ruimte
moeder van drie kinderen op basisschool De Vallei

Ik las een artikel over dit type onderwijs. De vrijheid en het mogen zijn wie je bent, dat sprak me erg aan. Toen ik Marc mijn zoon van acht zo ongelukkig zag op zijn 'oude school' dacht ik: "Ik zou willen dat er zo'n school bij ons in de buurt zou zijn." En wat bleek, de school zit bijna om de hoek!

Tineke:
"Het vergde wel lef en durf om de controle los te laten."

Marc was in het reguliere onderwijs vastgelopen. Dat kwam voornamelijk door het moeten presteren. Je moet doen wat de groep doet, anders val je al snel buiten de boot.

Toen we op basisschool De Vallei gingen kijken, viel ons de enorme vrijheid op. Na een aantal dagen op school viel er een last van Marc's schouders. Ik had ineens een heel ander kind. Hij was weer blij! Marc hoefde helemaal niet te wennen, het is een kind wat zich snel ergens thuis voelt, als het maar veilig voor hem is.

Het mogen zijn wie je bent gaf Marc zoveel rust en vertrouwen dat hij zich meteen thuis voelde op school. Ikzelf had als moeder aanvankelijk veel meer moeite om te wennen. Ik wilde er op vertrouwen dat mijn kind zou leren wat hij nodig heeft, maar het vergde wel lef en durf om de controle los te laten.

Ik zie nu een blije, vrolijke jongen die zich veilig voelt en zelfvertrouwen heeft. Hij kan met conflicten omgaan, neemt niet alles klakkeloos aan, vormt zijn eigen mening en komt voor zichzelf op.

Ik hoop dat Marc op deze school verder kan gaan tot zijn achttiende. Ik verwacht dat hij dan zelf kan kiezen en beslissen wat hij verder wil gaan doen en leren. Hij moet vooral zelf, in vrijheid, zijn keuzes maken.

Ondernemer worden van je eigen leven, staat er ergens op de site van de school. Dat spreekt mij erg aan. Belangrijk voor ons is dat iedereen mag zijn zoals hij is en dat elke mening wordt gerespecteerd en het kind in zijn waarde wordt gelaten. De school is geen voorbereiding op het leven, ze is het leven!

Tineke van Rijswijk, Oosterbeek
reiki-master
moeder van één kind op basisschool De Vallei

Voor ik begon op basisschool De Vallei was ik negen jaar onderwijzeres in het basisonderwijs. Ik heb me met hart en ziel ingezet voor het onderwijs van de kinderen. In die jaren heb ik iets belangrijks ontdekt. De geest van een kind bloeit op naarmate het de ruimte krijgt zich op een eigen manier - en dus in vrijheid - te ontwikkelen.

Mechteld:
“Iedereen kan zijn talenten ontwikkelen en zichzelf laten zien, ook ik als leerkracht.”

In de onderwijsomgeving waar ik werkte, was simpelweg te weinig tijd voor de persoonlijke aandacht en begeleiding die kinderen nodig hebben.

Bij het zien van een advertentie van De Vallei, school voor Natuurlijk Leren, kon ik eerst niet geloven dat er een school bestond die mijn wens om anders te werken, ook echt uitvoerde. Ik mocht starten als invalkracht en kreeg daarna een vaste aanstelling. Aanvankelijk moest ik nog wennen aan deze bijzondere manier van werken. Het was een grote overgang, maar het lukte en ik ontdekte dat het goed bij mij paste.

Ik vind het prachtig en overweldigend dat ik aan zoiets mag meewerken. Er is op deze school gelijkwaardigheid tussen kind en leerkracht en daardoor is alles mogelijk, elke activiteit op elk moment. “Ga het maar doen!”, zeggen we hier vaak tegen elkaar of tegen onszelf. Daardoor is iedereen altijd gemotiveerd. Iedereen kan zijn talenten ontwikkelen en zichzelf laten zien, ook ik als leerkracht. Kinderen bedenken zelf hun activiteiten, voor zichzelf, met elkaar en met ons als leerkrachten. Met veel dingen doe ik mee. Ik zit er middenin en dat verbreedt mijn kennis en vaardigheden enorm.

Terwijl ik met en tussen de kinderen werk en ze begeleid, observeer ik.

Ik zie veel meer aan kinderen dan vroeger. Ik kan veel details waarnemen, zoals hoever een kind is met lezen en schrijven en waar het kind behoefte aan heeft om er verder mee te gaan.

Tegelijkertijd kan ik ook de grote lijn van een ontwikkeling overzien, zowel per kind als van een groep en hoe ze met elkaar omgaan. Deze ontwikkeling leggen wij vast in ons eigen leerlingvolgsysteem wat speciaal voor deze manier van volgen is ontwikkeld.

De ontwikkeling die wij zien (of niet zien) bespreken we met kind, team en ouders. Ouders en kinderen kunnen ook zelf de leerlijnen van het betreffende kind volgen en er hun commentaar en observaties aan toevoegen. Het is een levend en rijk volgsysteem dat ons krachtig ondersteunt.

Door deze manier van werken ga ik iedere dag met plezier naar mijn werk, daarom ben ik ook zo blij dat ik destijds niet ben gestopt als onderwijzeres. Ik heb mezelf gewoon opnieuw uitgevonden en een nieuwe keuze gemaakt die fantastisch goed bij me past. En dat is ook precies wat de kinderen hier met elkaar leren. De kinderen leren hier met elkaar hoe zij zich kunnen ontwikkelen tot vrije, zelfbewuste en verbonden personen, die vertrouwen op gevoel én verstand.

Mechteld Lureman
leerkracht
op basisschool De Vallei

Ik ben elf jaar en zit nu bijna een jaar op basisschool De Vallei in Renkum. Het wennen op deze school viel erg mee. Natuurlijk waren het allemaal kinderen die ik niet kende, maar ik leerde ze snel kennen en dat was leuk. Ik vond het eerst wel vreemd dat alle kinderen vrij door het schoolgebouw lopen en zelf mogen uitkiezen wat ze willen gaan doen. Ik was dat niet gewend, maar het wende snel.

Iki:
“Ik vind het leuk om dingen te verzinnen die ik zelf kan organiseren.”

Het is heel leuk om zelf te mogen kiezen wat je gaat doen en hoe je iets wilt leren.

Ik verveel me nooit en zorg dat ik altijd iets doe wat ik wil. Soms doe ik iets alleen, maar vaak ook met andere kinderen samen. Ook vond ik het eerst heel gek dat ik nooit mijn vinger hoefde op te steken als ik iets wilde zeggen of vragen. Ik kan gewoon iets zeggen of vragen als ik dat wil. Meestal vind ik snel een leerkracht daarvoor, omdat zoveel kinderen hier zelfstandig werken en spelen. Dus ik krijg nooit meer een lamme arm van mijn vinger opsteken.

Het is leuk om zoveel verschillende kinderen om je heen te hebben en van verschillende leeftijden. Ik zie vaak iemand iets doen wat ik nog niet kan en dan vraag ik of ik mee mag doen. Dan leer ik weer iets nieuws of heb gewoon plezier.

Ik leer hier van alles, en ik vind het leuk om dingen te verzinnen die ik zelf kan organiseren, bijvoorbeeld een winkeltje. Of ik organiseer een optreden voor jongens die graag als vette gitaarrockers willen optreden maar niet weten hoe ze dat voor elkaar moeten krijgen. Zo krijgen ze dan toch hun optreden. Hun droom laat ik dan uitkomen.

Door deze dingen leer ik hoe ik iets kan aanpakken en voor elkaar krijgen.

Ik ben daarin mij eigen baas. Het gebeurt wel eens dat ik iets wil gaan doen maar dan besluit om het later te doen. Daardoor leer ik soms dan ook dat iets niet lukt als ik het te lang uitstel.

Het is een fijne school en het is geen probleem als iets niet lukt omdat het moeilijk is. Mijn broer moest op de andere school soms iets eindeloos blijven proberen, op dezelfde manier, alleen maar omdat hij het niet kon. Soms wel een heel jaar lang. Maar op deze school kun je gewoon een andere manier verzinnen om iets te leren of voor elkaar te krijgen. Ik vind altijd wel een manier die bij me past.

Iki Trip, 11 jaar, Wageningen
leerling op basisschool De Vallei

Ik ben acht jaar en zit nu anderhalf jaar op basisschool De Vallei in Renkum. Het is een heel andere school dan de vorige, maar ik was snel gewend en vind het hier heel leuk.

Edgar:

“Ik vind het hier heel leuk. Ik kan hier van alles doen en maken.”

Ik kan hier van alles doen en maken, zoals hutten bouwen. Ruud helpt mij daar vaak bij.

Hij heeft mij veel dingen geleerd over hutten bouwen en gereedschap.

We hebben ook van alles gedaan met waterballonnen.

Ik leer hier veel dingen, van alles eigenlijk. Ik ga met allerlei kinderen om. Sommige kinderen zijn van mijn leeftijd, maar ik ga evenveel om met kinderen die ouder of jonger zijn dan ik zelf. Dat maakt niks uit. Het is leuk om het zo te doen en we doen hier veel samen.

Edgar Stadegaard, 8 jaar, Renkum
leerling op basisschool De Vallei

Logica brengt je van A naar B Verbeelding brengt je overal Einstein

De vallei

Een school voor Natuurlijk Leren.

Schooladres:

Groeneweg 12
6871 DD Renkum

Postadres:

Lindelaan 23
6871 DW Renkum

Telefoon tijdens schooluren: 0317 - 31 99 83

Telefoon buiten schooluren: 0317 - 35 09 18 of 06 - 46 25 50 33

info@natuurlijkleren.net
www.basisschooldevallei.nl